

> Oud Nico

> Oud Nico

Historie

Na de oprichting van een professionele brandweer in 1874 werden in korte tijd verdeeld over Amsterdam een aantal brandweerkazernes en hulpposten gebouwd. De ontwerpen waren van de hand de stadsarchitecten B. de Greef en W. Springer. Door de uitbreiding van het havengebied ontstond de behoefte aan een kazerne in de nabijheid van het IJ. De in 1890 gebouwde kazerne Oud Nico is uitgevoerd in meerkleurige baksteen en vormgegeven in eclectische stijl met aan de Renaissance en Middeleeuwen ontleende motieven. De robuuste stijl lijkt gekozen om vertrouwen te wekken in de nieuwe professionele organisatie. De bewerkte sluitstenen boven de grote rondboogopeningen op de begane grond zijn voorzien van de attributen van de brandweerman en een salamander, als symbool van het vuur. Op de begane grond bevonden zich aan de rechterkant de werkruimten: de remise met paardenstal en de seinkamer. Boven de remise bevonden zich de slaapzalen voor 44 brandweerlieden. Aan de achterzijde is de slangen- en klimtoren duidelijk herkenbaar. In het linker gedeelte lag op de begane grond het dagverblijf van de manschappen: de wachtkamer en de kantine met daarachter de woning van de kantinehouder. De hoofdbrandmeester en de brandmeester hadden hierboven hun woning. Tussen 1905 en 1908 werd de kazerne uitgebreid met een vrijstaande smederij en extra slaapvertrekken aan de achterzijde, in 1911 gevolgd door de bouw van een materialenbergplaats.

Projectgegevens

Projectarchitecten:
Willem van Gils
Koen Crabbendam

Projectteam:
Kees Gooris
John Weijers
Rorik Windgassen
Frederieke Blok
Elsbeth Versterre
Willem-Jan van Vijfeyken

Opdrachtgever:
Stadsherstel Amsterdam

Constructeur:
Evers Partners

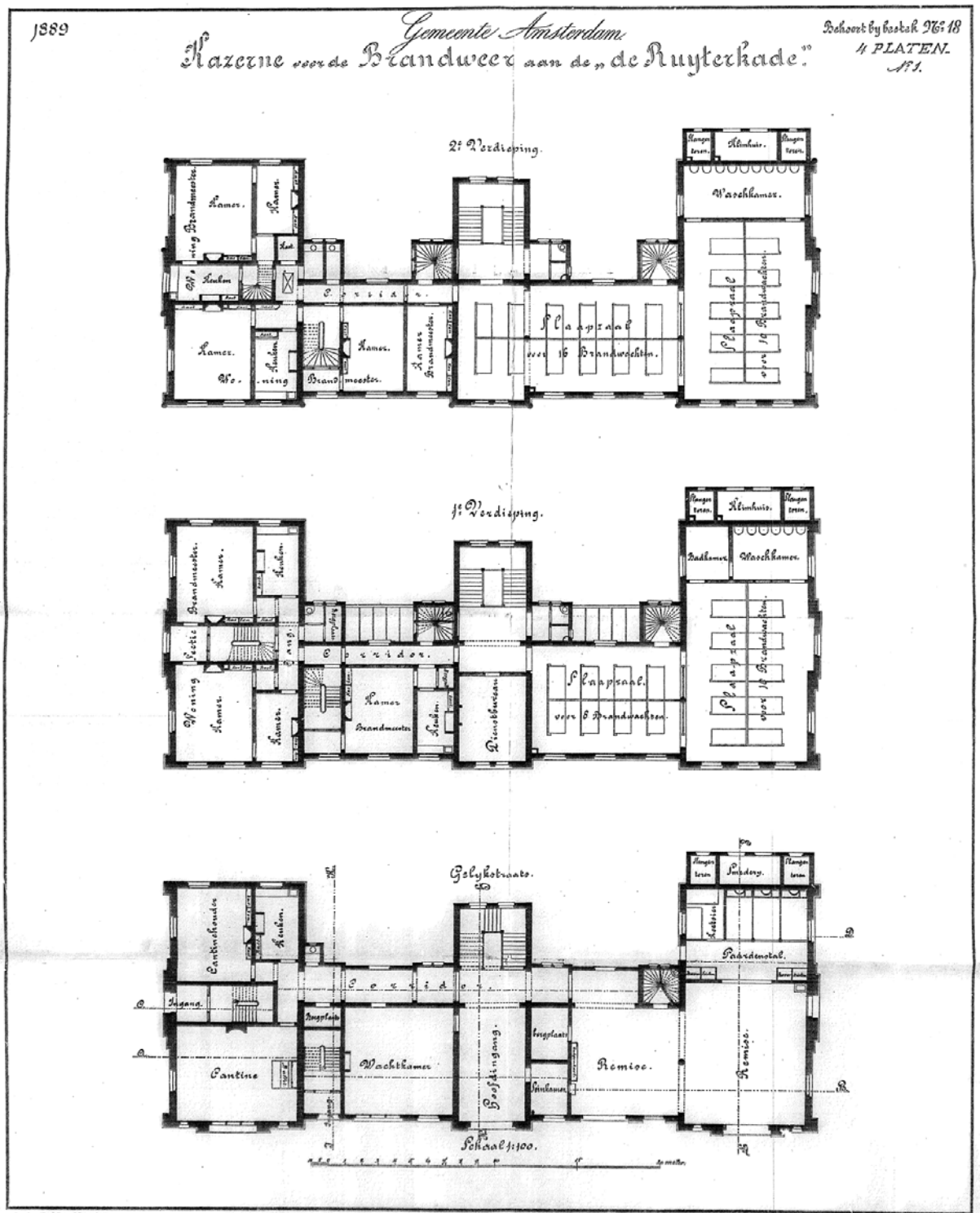
Aannemer:
BK Bouw Huizen

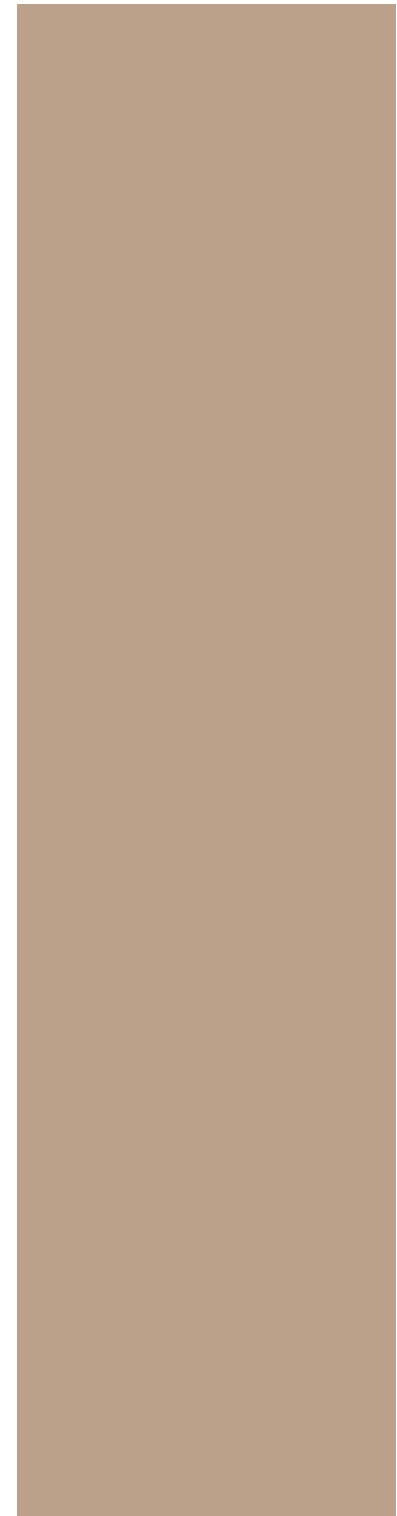
Programma:
2278 m2 BVO
3 kantoor- en
bedrijfsruimten
3 broedplaatsateliers
4 huurwoningen

Interieur:
inrichting Levi - Strauss
door B-covered

Ontwerp:
2007 - 2010

Oplevering:
juni 2011

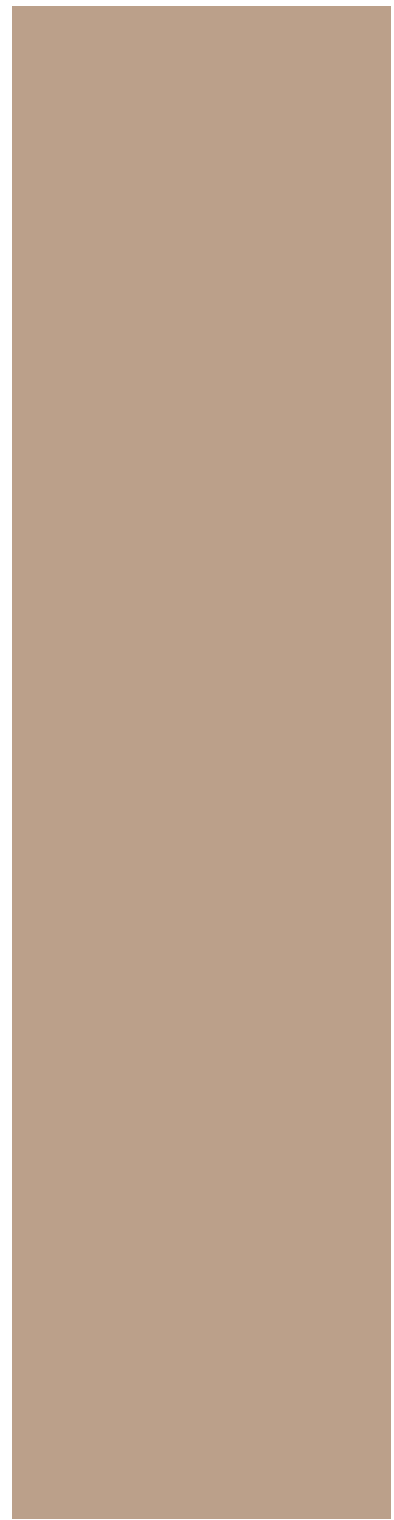
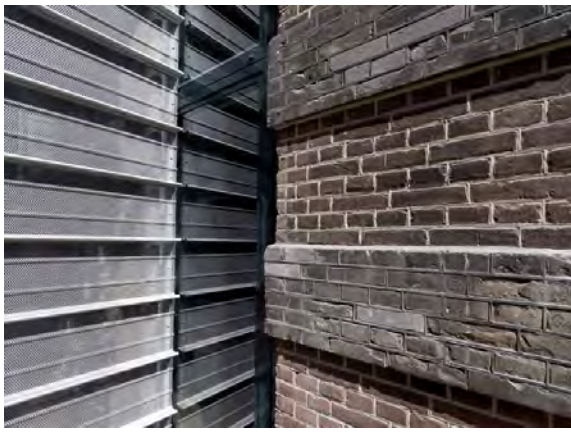

Programma
Na het vertrek van de brandweer in 1973 naar een nieuwe locatie werd de kazeme gebruikt als werk-, woon- en atelierruimte. Uitgangspunt van de restauratie was dat de woningen en ateliers op de verdiepingen gehandhaafd zouden blijven t.b.v. de zittende gebruikers. De begane grond en de smederij dienden getransformeerd te worden tot kantoor- en werkruimte voor bedrijven in de creatieve sector. Om tot een sluitende exploitatie te komen was het noodzakelijk om op de begane grond extra vloeroppervlak te realiseren.

(Citaat uit het Amsterdamsch Nieuwschblad van 1890, collectie Hartkamp);

“Aan den tegenwoordig algemeen gestelden eisch in de architectuur dat een gebouw uitwendig het kenmerk moet dragen van het doel waarvoor het werd gebouwd, de bestemming die eraan gegeven wordt, voldoet deze nieuwe kazerne zeer zeker.”

Ontwerp

Bij het ontwerp diende het karakter van een vrijstaande burcht te worden behouden. Na variantenonderzoek is de noodzakelijke uitbreiding aan de achterzijde tussen het hoofdtrappenhuis en de zijrisalieten geplaatst. Hiermee wordt voortgeborduurd op de diverse uitbreidingen van vlak na de bouw. Ter wille van de architectonische duidelijkheid is ervoor gekozen om deze bescheiden uitbreidingen vorm te geven als abstracte volumes. De volumes zijn evenals de entresolvloeren los gehouden van de bestaande monumentale metselwerkgevels. Geperforeerde aluminium gevelbekleding levert aan de buitenzijde het gewenste anonieme karakter op en vormt tevens de vaste zonwering van de op het zuiden georiënteerde glasgevels. De oorspronkelijke indeling is leidraad geweest bij de restauratie en transformatie. De begane grond kan in maximaal 8 afzonderlijke bedrijfsunits gesplitst worden.

